

INTERIM ADMINISTRATION OF KOSOVO
ADMINISTRATA E PËRKOHSHME E KOSOVES
PRIVREMENA ADMINSTRACIJA KOSOVA

PROKURORIA PUBLIKE E QARKUT
PRIZREN
HEP Nr. 26/2004
27 Korrik 2006

GJYKATËS SË QARKUT PRIZREN

Në përputhje me Nenet 304 dhe 305 të Kodit të Përkohshëm të Procedurës Penale të Kosovës (KPPPK), Prokurori ndërkombëtar I Gjykatës së Qarkut në Prizren, Paul Flynn, paraqet si vijon:

AKTAKUZË TË PLOTËSUAR

kundër

1 Emri dhe mbiemri:	Selim KRASNIQI
Pseudonimi:	"Çeliku"
Emri dhe mbiemri i babait	██████████ Krasniqi
Emri i Nënës	██████████
Mbiemri i gjinisë i nënës	██████████
Etnia	Shqiptar i Kosovës
Shtetësia	Jugosllave
Datëlindja:	01 Prill 1970
Vendlindja:	Vllashkidrenovc, Malishevë / Komuna e Malishevës
Vendbanimi:	Ortakoll, Prizren
Gjendja civile:	I martuar, dy fëmijë
Profesioni	Komandant i RTG2 – TMK, Prizren, gjeneral brigade
Niveli Arsimit:	Shkolla e mesme, shkolla e lartë për ekonomi, viti i fundit
Gjendja financiare:	Mesatare
Numri i identifikimit	KPC ID # 00624

personal:

Procese të tjera
penale në zhvillim

Dënime të
mëparshme:

Gjendja e
paraburgimit:

Jo

Në paraburgim që më 16 Shkurt 2004

2 Emri dhe mbiemri: **Bedri ZYBERAJ**

Pseudonimi:

Emri dhe mbiemri i babait: [REDACTED] Zyberaj

Emri i Nënës: [REDACTED]

Mbiemri i gjinisë i nënës: [REDACTED]

Etnia: **Shqiptar i Kosovës**

Shtetësia: **Jugosllave**

Datëlindja: **06 Maj 1963**

Vendlindja: **Gjakovë**

Vendbanimi: **Prishtinë, Lagja Lakrishte, Rr. Nr. 24, hyrja nr. 3, kati i 6-të**

Gjendja civile: **I martuar, 4 fëmijë**

Profesioni: **Oficer Protokolli, Shtabi Qendror i TMK-së në Prishtinë, Leitnant Kolonel**

Niveli Arsimor: **Magjistër në gjuhësi**

Gjendja financiare: **E ulët**

Numri i identifikimit personal: **KPC ID # 00010**

Procese të tjera penale në zhvillim

Dënime të mëparshme:

Gjendja e paraburgimit: **Jo**

Në paraburgim që më 16 Shkurt 2004

3 Emri dhe mbiemri: **Islam GASHI**
Pseudonimi:
Emri dhe mbiemri i babait: [REDACTED] **Gashi**
Emri i Nënës
Mbiemri i gjinisë i nënës: [REDACTED]
Etnia: **Shqiptar i Kosovës**
Shtetësia: **Jugosllave**
Datëlindja: **22 Janar 1974**
Vendlindja: **Fshati Drenovc, Komuna e Rahovecit**
Vendbanimi: **I njëjtë**
Gjendja civile: **Beqar**
Profesioni: **Major në TMK**
Niveli Arsimit: **Arsimi i mesëm në matematikë**
Gjendja financiare: **I varfër**
Numri i identifikimit personal:
Procese të tjera penale në zhvillim: **Jo**
Dënime të mëparshme: **Në paraburgim që më 24 Maj 2004**
Gjendja e paraburgimit:

4	Emri dhe mbiemri:	Agron KRASNIQI
	Pseudonimi:	Goni
	Emri dhe mbiemri i babait	Shaban Krasniqi
	Emri i Nënës	Selave SELVA
	Mbiemri i gjinisë i nënës	Shitaj
	Etnia	Shqiptar I Kosovës
	Shtetësia	Shqiptar I Kosovës

Job No.: N.319

Created on 24 July 2006

Path name: Translations_Selim Krasniqi et al, IPP Paul Fkynn's Amended Indictment_July 2006_Albanian doc
Translated by: Agent Mezini

Comp. No.: 025

Page 1 of 1

Datëlindja:	25 Tetor 1977
Vendlindja:	Fshati Dejnë/Denjane, Komuna e Rahovecit, Kosovë
Vendbanimi:	CH8180, Zurich, Buelach, Lindenhof Street, Nr. 4A, Zvicërr
Gjendja civile:	I martuar, me një fëmijë
Profesioni	Shofer
Niveli Arsimor:	Arsim I mesëm
Gjendja financiare:	E mesme
Numri i identifikimit personal:	I panjohur
Procese të tjera penale në zhvillim	Nuk ka
Dënime të mëparshme:	jo
Gjendja e paraburgimit:	Në paraburgim që nga 9 Dhjetori 2005

SEPSE

PRETENDIMET LIGJORE

1. Prokurori Ndërkombëtar ushtron këtë Aktakuzë kundër Selim KRASNIQIT (Pseudonimi "Çeliku"), Bedri ZYBERAJT, Islam GASHIT dhe Agron Krasniqit ("të bashkëakuzuar"), të cilët akuzohen për kryerje të krimeve të luftës, në bazë të Nenit 142 të Kodit Penal të Jugosllavisë (KPJ), lidhur me Nenet 24, 30, 22 dhe 26 të KPJ-së, kryerjen, ndihmën, kryerjen me mosveprim, veprimin në bashkëfajësi me të tjerët dhe pjesëmarrjen në një ndërmarrje të përbashkët kriminale me qëllim kryerjen e krimeve të luftës. Pretendohet se të bashkëakuzuarit janë personalisht përgjegjës për arrestimin e paligjshëm, paraburgimin e paligjshëm, rrahjen dhe torturimin e viktimave shqiptarë të Kosovës në këtë lëndë.
2. Në të gjithë harkun kohor që përfshin kjo Aktakuzë, ekzistonte gjendja e konfliktit të brendshëm të armatosur ndërmjet Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës ("UÇK") dhe Republikës Federale të Serbisë dhe Republikës Federale të Jugosllavisë, përfshirë Ushtrinë Jugosllave (VJ), forcat e Ministrisë së Brendshme të Republikës Federale

të Jugosllavisë (RFJ), forcat e Ministrisë së Brendshme të Republikës së Serbisë dhe ushtarëve paraushtarakë serbë në territorin e Kosovës. Të dyja forcat e armatosura ishin nën komandant përgjegjëse dhe ushtronin kontroll mbi një pjesë të territorit të Kosovë, për t'u mundësuar atyre të kryenin operacione ushtarake të vazhdueshme dhe të përqëndruara.

3. Sjellja e parashikuar në Nenin 142 të KPJ-së, dhe e renditur në këtë Aktakuzë, përbën krime lufte, sepse secila prej veprave kryesore të identifikuar përbën shkelje të së drejtës ndërkombëtare të zbatueshme, përfshirë Nenin 3 të Përbashkët për të katër Konventat e Gjenevës të vitit 1949, të zbatueshme në konfliktin e brendshëm të armatosur; Konventave të Hagës të vitit 1899 dhe 1907, katër Konventave të Gjenevës të vitit 1949, dhe të Protokollit II Shtesë të vitit 1977 të Konventave të Gjenevës të vitit 1949, të zbatueshme në konfliktin e brendshëm të armatosur.
4. Neni 142 i KPJ-së është ligji i zbatueshëm në Kosovë sipas Rregullores 1999/24 të UNMIK-ut, e cila shpall se ligji i zbatueshëm në Kosovë është ligji që ishte në fuqi në Kosovë më 22 Mars 1989. Në përputhje me kërkesat e Kushtetutës së vitit 1974 të Republikës Socialiste Federative të Jugosllavisë, Neni 181, pjesë e ligjit të zbatueshëm në Kosovë, (se veprat penale dhe dënimet penale mund të bazohen vetëm në dispozitën ligjore që përkufizon veprën dhe kërcënon me dënim), Neni 142 i KPJ-së përkufizon krimet e luftës kundër popullsisë civile dhe kërcënon me dënimin për këto vepra.
5. Të gjitha viktimat e luftës të përmendura në akuzat e përfshira në këtë Aktakuzë janë pjesëtarë të mbrojtur shprehimisht të popullsisë civile, siç përcaktohet në Nenin 142 të KPJ-së, dhe në bazë të së drejtës ndërkombëtare të cekur më lart.
6. Ekziston një lidhje ndërmjet krimeve të luftës të kryera, të akuzuara me këtë Aktakuzë, dhe konfliktit të brendshëm të armatosur. Prania e konfliktit të armatosur luajti rol madhor në mundësinë e të bashkëakuzuarve për t'i kryer veprat, dhe veprimet e të bashkëakuzuarve lidheshin drejtpërdrejt me konfliktin e armatosur.
7. Aktet e të bashkëakuzuarve ndodhën gjatë një periudhe kur brenda Kosovës ishte i pranishëm konflikti i brendshëm i armatosur.¹
8. Të bashkëakuzuarit, si autorë të krimeve të luftës, vepruan në emër të forcave të armatosura të UÇK-së dhe ishin të lidhura ngushtësisht me to, duke i bërë ata palë në konflikt. UÇK e shpalli vetveten si ushtri e ligjshme më 15 ose 16 Maj 1998.
9. Në rast dyshimi nëse veprat e provuara të të bashkëakuzuarve përbëjnë ligjërisht krime lufte, Akuza fton Trupin Gjykes t'i gjejë të bashkëakuzuarit fajtorë për vepra individuale materiale, dhe ruan të drejtën e përmirësimit të Aktakuzës në përputhje me këtë.

¹ Shih Paragrafin 69 të GJPNJ-së, Aktakuza në Lëndën Nr. IT-99-37-PT (kundër Miloshevicit dhe të tjerëve); Aktakuza në Lëndën Nr. IT-03-66-PT (kundër Limajt dhe të tjerëve).

SFONDI FAKTIK

10. Në të gjithë harkun kohor të përfshirë në këtë Aktakuzë, në Kosovë ishte e pranishme gjendja e luftës. Të gjitha veprimet dhe mosveprimet e akuzuara ishin pjesë e një sulmi të gjerë dhe sistematik të drejtuar kundër popullsisë civile serbe dhe shqiptarëve që mendohej se ishin bashkëpunëtorë të policisë, forcave ushtarake ose administratës civile serbe.
11. Në të gjithë harkun kohor të përfshirë në këtë Aktakuzë, **Selim KRASNIQIT**, **Bedri ZYBERAJT**, **Islam GASHIT** dhe **Agron Krasniqit** u kërkohej t'u përmbaheshin rregullave dhe zakoneve të luftës, përfshirë Nenin 3 të Përbashkët për të katër Konventat e Gjenevës të vitit 1949, të zbatueshme në konfliktin e brendshëm të armatosur; Konventave të Hagës të vitit 1899 dhe 1907, katër Konventave të Gjenevës të vitit 1949, dhe të Protokollit II Shtesë të vitit 1977 të Konventave të Gjenevës të vitit 1949, të zbatueshme në konfliktin e brendshëm të armatosur.
12. Të gjithë të bashkëakuzuarit, me dijeni dhe me dashje, morën pjesë në ndërmarrjen e përbashkët kriminale, duke patur të përbashkët qëllimin e pjesëmarrësve të tjerë në ndërmarrjen e përbashkët kriminale, ose duke qenë të vetëdijshëm për pasojat e parashikueshme të zbatimit të objektivit të ndërmarrjes së përbashkët kriminale. Mbi këtë bazë, ata mbajnë përgjegjësi penale individuale për këto krime, krahas përgjegjësisë së tyre për planifikimin, nxitjen, kryerjen ose ndryshe dhënien e ndihmës në planifikimin, përgatitjen, ekzekutimin dhe kryerjen e këtyre krimeve.
13. Të gjitha viktimat e përfshira në këtë Aktakuzë u zgjodhën në bazë të dyshimit për bashkëpunim me policinë, forcat ushtarake ose administratën civile serbe. Të dyshuarit e dinin se në kohën e veprës viktimat ishin civilë, sipas përkufizimit në Nenin 3 (1) të *Konventës së Gjenevës lidhur me mbrojtjen e civilëve në kohë lufte* (12 Gusht 1949), domethënë si "persona që nuk marrin pjesë drejtpërdrejt në luftime, përfshirë pjesëtarët e forcave të armatosura të cilët kanë ulur armët dhe ata që kanë dalë jashtë luftimit për shkak të sëmundjes, plagosjes, paraburgimit ose për ndonjë shkak tjetër."
14. Gjatë periudhës Maj 1998 – Tetor 1998, disa pjesëtarë të UÇK-së organizuan dhe drejtuan një qendër paraburgimi ("Qendra e Paraburgimit") në Fshatin Drenovc në Zatriq, Rahovec. Ekzistonte një politikë e UÇK-së e cila rezultoi me arrestimin, marrjen në pyetje, paraburgimin, rrahjen, torturimin dhe, në disa raste, vrasjen e qytetarëve jondërluftues serbë të Kosovës dhe shqiptarë të Kosovës, të cilët dyshoheshin për bashkëpunim me autoritetet serbe. Në përgjithësi, ata u paraburgosën në kushte çnjerëzore, ku iu ishin mohuar kushtet e duhura për higjienë, ushqim, ujë dhe kujdes mjekësor. Ata iu nënshtruan rrahjeve dhe torturave.
15. Të bashkëakuzuarit, në bashkëveprim me roje dhe ushtarë të tjerë të UÇK-së dhe sipas një ndërmarrjeje të përbashkët kriminale, arrestuan në mënyrë të paligjshme disa civilë shqiptarë të Kosovës dhe i dërguan në Qendrën e Paraburgimit ku i ndaluan, rrahën, torturuan dhe vranë në mënyrë të paligjshme. Një ndër qëllimet e kësaj qendre paraburgimi ishte të paraburgoseshin civilët shqiptarë të Kosovës të

cilët dyshoheshin për bashkëpunim me autoritetet serbe, dhe t'i dënonin ata për kinse mosbesnikëri ndaj UÇK-së. Një numër viktimash u morën kundër vullnetit të tyre nga familjet e tyre dhe u sollën në Qendrën e Paraburgimit, ose u ndaluan pasi u paraqitën në Qendrën e Paraburgimit në raste të ndryshme.

16. Në këtë lëndë kemi shtatë (7) viktima kryesore. Arrestimet e paligjshme të tyre ndodhën në këto data:

i. SH [REDACTED] SH [REDACTED] u arrestua në mënyrë të paligjshme më 2 Qershor 1998. Ai, bashkë me Halim [REDACTED] dhe F [REDACTED] shkuan në Shtabin e UÇK-së në Drenovc më 2 Qershor 1998. Morina dhe H [REDACTED] u lejuan të shkonin në shtëpi nga ushtarët dhe rojet e UÇK-së, ndërsa SH [REDACTED] SH [REDACTED] u arrestua dhe ndalua në mënyrë të paligjshme.

ii. Bedri BER [REDACTED] u arrestua në mënyrë të paligjshme më 3 Qershor 1998 nga M [REDACTED] I [REDACTED] R [REDACTED] Qazim Krasniqi dhe N [REDACTED] K [REDACTED] sipas urdhrave të G [REDACTED] (Pseudonimi "Rreziku", nuk jeton më), i cili në atë kohë ishte Komandant i Policisë Ushtarake të Drenovcit. Dëshmitarë në arrestimin e paligjshëm kanë qenë I [REDACTED] H [REDACTED] dhe Dëshmitari B. Dëshmitari A ka parë Bedri Berishën në Qendrën e Paraburgimit [REDACTED] nga të enjtura më 5 ose 6 Qershor 1998. Po kështu, Dëshmitari A e ka parë Bedri Berishën në Qendrën e Paraburgimit dikur në Korrik 1998, i cili dukej shumë i zbehtë dhe rrobat i kishte gjithë gjak të terur.

iii. H [REDACTED] K [REDACTED] u arrestua në mënyrë të paligjshme më 4 Qershor 1998 nga ushtarë të UÇK-së, njëri prej të cilëve ishte Islam Gashi. Dëshmitarët TT dhe N e kanë parë Hysen Krasniqin në Qendrën e Paraburgimit.

iv. H [REDACTED] u arrestua në mënyrë të paligjshme më 7 Qershor 1998. Muharrem Po [REDACTED] e ka parë Hidaj Popajn në Qendrën e Paraburgimit. Dëshmitari A, i cili edhe ai u ndalua në mënyrë të paligjshme dhe e futën në të njëjtën qeli me [REDACTED] Po [REDACTED] në Qendrën e Paraburgimit, e ka parë këtë të fundit dikur në Qershor 1998 të mbuluar me gjak. Edhe një dëshmitar tjetër, Dëshmitari O, e ka parë Hidaj Popajn, por këtë herë në qendrën e paraburgimit në Malishevë.

v. M [REDACTED] R [REDACTED] u arrestua në mënyrë të paligjshme më 10 Qershor 1998 nga 3 ushtarë të UÇK-së me uniforma të zeza, dy prej të cilëve ishin Agron Krasniqi dhe Zaim Bajraktari. Ata e morën atë nga oborri i shtëpisë së vet. Ky rrëmbim është kqyruar nga Dëshmitarët N [REDACTED] R [REDACTED] dhe H [REDACTED] R [REDACTED]. Dëshmitari X e ka dëgjuar Murat Krasniqin teksa po e rrihnin në Qendrën e Paraburgimit.

vi. H [REDACTED] T [REDACTED] u arrestua në mënyrë të paligjshme më 2 Korrik 1998 nga 4 ushtarë të UÇK-së që ruanin në një postëbllok në rrugët në Drenovc dhe Pataqan, njëri prej të cilëve ishte Xhavit Elshani. H [REDACTED] T [REDACTED] ishte me Dëshmitarin Zenel T [REDACTED] kur e ndaluan në postëbllokun në fjalë. Një nip i H [REDACTED] T [REDACTED] e vizitoi atë në Qendrën e Paraburgimit dhe ushtarët i thanë: "Ne po e marrim në pyetje dhe atë duhet të vijë ta marrë vëllai i tij Zenel, jo ju djelmosha."

vii. A [REDACTED] B [REDACTED] u arrestua në mënyrë të paligjshme më 13 Korrik 1998 nga 7 Ushtarë të UÇK-së në shtëpinë e tij, të cilët u thanë familjarëve të Avdullah [REDACTED] se ata vetëm do t'i bënin Avdullah [REDACTED] disa pyetje dhe ai do të lirohej menjëherë. Muharrem [REDACTED]

Be [redacted] që po shkonte për në Drenovc I është pohuar se [redacted] Berisha ishte mbajtur
I ndaluar tek shkolla e vjetër nga UÇK-ja përpara se ta dërgonin për në Drenicë.

SHPJEGIMI I ARSYEVE PËR USHTRIMIN E AKTAKUZËS
(Sipas Nenit 305 (1)[5], KPPPK)

17. Ndërmjet Majit 1998 dhe Tetorit 1998, pjesëtarë të Ushtrisë Çlirimtare të Kosovës (UÇK) organizuan dhe drejtuan një qendër paraburgimit në Fshatin Drenovc në Zatriq, Rahovec ("Qendra e Paraburgimit"). Ekzistonte një politikë e UÇK-së e cila rezultoi me arrestimin, marrjen në pyetje, paraburgimin, rrahjen, torturimin dhe, në disa raste, vrasjen e qytetarëve jondërluftues serbë të Kosovës dhe shqiptarë të Kosovës, të cilët dyshoheshin për bashkëpunim me autoritetet serbe. UÇK ngriti Qendrën e Paraburgimit në të cilën u mbajtën në "izolim" ata që dyshoheshin për këtë gjë. Një numër viktimash u morën kundër vullnetit të tyre nga familjet e tyre dhe u sollën në Qendrën e Paraburgimit, ose u ndaluan pasi u paraqitën në Qendrën e Paraburgimit në raste të ndryshme.

18. Një numër dëshmitarësh deponuan se viktimat e mëposhtme u arrestuan ose u rrëmbyen, u dërguan në Qendrën e Paraburgimit në Qershor-Korrik 1998, dhe që nga ajo kohë figurojnë të zhdukur:

- i. Sha [redacted] SH [redacted] (I zhdukur, mendohet I vdekur)
- ii. Be [redacted] BE [redacted] (I gjetur i vdekur në vitin 2005)
- iii. H [redacted] K [redacted] (I zhdukur, mendohet i vdekur)
- iv. H [redacted] P [redacted] (I gjetur i vdekur në vitin 2005)
- v. M [redacted] RR [redacted] (I zhdukur, mendohet i vdekur)
- vi. H [redacted] T [redacted] (I gjetur i vdekur në vitin 2005)
- vii. A [redacted] BE [redacted] (I zhdukur, mendohet i vdekur)

Përveç kësaj, disa prej dëshmitarëve të njëjtë kanë dëshmuar se ata kanë qënë vetë ose të arrestuar, të ndaluar, të rrahur apo të torturuar nga një apo më shumë prej të pandehurve. Këta dëshmitarë që kanë pohuar kështu kanë qënë dëshmitarët "A", "E", "O", "U", "W" dhe "X".

19. Më 2 Qershor 1998, S [redacted] SH [redacted] bashkë me H [redacted] M [redacted] dhe F [redacted] H [redacted] shkuan në Shtabin e UÇK-së në Drenovc me automjetin e Shaban Shalës. Shaban Sh [redacted] u ndalua nga ushtarët e UÇK-së ndërsa H [redacted] M [redacted] dhe Islam [redacted] u lejuan të shkojnë në shtëpi. Më 3 ose 4 Qershor 1998, babai i Shaban Shalës, R [redacted] Sh [redacted] i shoqëruar nga H [redacted] M [redacted] shkoi në Qendrën e Paraburgimit që të kërkonte Shaban Shalën. Ata nuk u lejuan ta takonte. Në vizitën e dytë të tij, 3 ditë pas vizitës së parë të tij, R [redacted] Sh [redacted] përsëri nuk arriti ta takonte viktimën. Megjithatë, dikush i tha në shtab se "Shaban nuk është më këtu, ai është në Drenicë." Rexhep Shala vërejti automjetin e Sh [redacted] të parkuar jashtë shtabit. Ai nuk e ka parë kurrë më S [redacted] Sh [redacted] pas datës 2 Qershor 1998.

20. [redacted] Shala, gruaja e tij S [redacted] Sh [redacted] dhe M [redacted] Shala, gruaja e Shaban Shalës, të gjithë kanë dëshmuar se [redacted] M [redacted] u kishte thënë atyre se S [redacted]

ishte paraburgosur në Qendrën e Paraburgimit. Po kështu, M [redacted] i tregoi Sadbere Shales se ajo kishte parë një numër ushtarësh të UÇK-së atje, ndër ta, të bashkëakuzuarit **Selim Krasniqi (Çeliku) dhe Bedri Zyberaj**. Të tre ata kanë dëshmuar se M [redacted] u kishte thënë atyre se këta të pandehur ishin përgjegjës për paraburgimin e Shaban Shalën. H [redacted] M [redacted] e ka mohuar këtë në dëshminë e tij. Sa [redacted] S [redacted] takoi Isuf Gashin në Rahovec, i cili i tha dëshmitarit se rreth 38 të burgosur nga Drenovci, përfshirë Shaban Shalën, ishin dërguar në Malishevë më 20 Qershor 1998.

21. Tre (3) ditë pas lirimit të dëshmitari A dëshmoi se, më 4 Qershor 1998, ai ishte në rrugë për në Qendrën e Paraburgimit, në kërkim të D [redacted] B [redacted] kur u ndalua në rrugë nga disa ushtarë të UÇK-së, të cilët i kërkuan dokumentin e identifikimit. Një ushtar i UÇK-së e shpuri dokumentin e tij të identifikimit në shtab dhe pas kësaj mbërritën 3 ushtarë të UÇK-së. Këtu përfshiheshin **Çeliku, Islam Sherifi dhe një person tjetër**. Dëshmitari A u dërgua në shtab dhe atje u rrah nga Çeliku dhe nga një tjetër, me grushte dhe shqelma, dhe nga Islami i cili kishte përdorur një shkop me tel të qarkuar rreth tij. Ditën e dytë a të tretë të ndalimit të paligjshëm të tij, Dëshmitari A u nxorr nga burgu nga dy (2) policë ushtarakë të UÇK-së, të veshur me uniforma të zeza. Pas rreth 100 metrash, Dëshmitari A vërejt Bedri Berishën, Shaban Shalën dhe njëfarë Hyseni nga fshati Dejn, duke dalë nga një derë tjetër që u hap nga rojet e UÇK-së. Rojet i shoqëruan lart një kodre ku kishte puse dhe u thanë se mund të lanin fytyrën po të dëshironin. Dëshmitari A vuri re se faqja e D [redacted] B [redacted] ishte e gjitha e enjtur, ndërsa Shaban Sh [redacted] dhe Hyseni ishin gjithë gjak. Tridhjetë minuta më pas, ata i sollën në qelitë e tyre në burg. Ditën e tretë, Dëshmitarin A e liruan.
22. Tre (3) ditë pas lirimit të Dëshmitarit A, Dëshmitari A u arrestua në mënyrë të paligjshme për herë të dytë dhe u soll në Qendrën e Paraburgimit në Drenovc, ku kishte ndenjur në të njëjtën dhomë me H [redacted] të cilin e njihnte për një kohë të gjatë. Ai vuri re se H [redacted] P [redacted] ishte i mbuluar në gjak. Ditën tjetër, në dhomën e tyre sollën Shaban Shalën, gjithashtu të mbuluar në gjak. Më pas, të njëjtët tre (3) ushtarë të UÇK-së, që e kishin rrahur atë më herët, të veshur me uniforma të zeza, hynë në dhomën e tyre dhe filluan të rrahin Shaban Shalën. Pasi e rrahën keq Shalën, po këta ushtarë të UÇK-së rrahën Dëshmitarin A, i cili kujton qartë se ka parë gjakun e tij të spërkatet në tavan pasi e kishte shqelmuar njëri prej ushtarëve.
23. Më 3 Qershor 1998, B [redacted] B [redacted] u arrestua në mënyrë të paligjshme nga shtëpia e axhës së tij Isuf H [redacted] në fshatin Ratkovc (Komuna e Rahovecit) nga ushtarët e UÇK-së M [redacted] L [redacted] R [redacted] Q [redacted] K [redacted] dhe Nasir K [redacted], sipas urdhrave të Gani Paqaraj (Pseudonimi "Rreziku", tani nuk jeton më), i cili ishte aso kohe Komandant i Policisë Ushtarakë në Fshatin Drenovc. Në arrestimin e paligjshëm ka qenë i pranishëm I [redacted] H [redacted] dhe Dëshmitari B. Siç përshkruhet në paragrafin 21 më lart, Dëshmitari A e vërejt B [redacted] B [redacted] me faqe të enjtura në Qendrën e Paraburgimit më 5 ose 6 Qershor 1998. Kjo ishte hera e fundit që Dëshmitari A e ka parë B [redacted] B [redacted].

24. Po kështu, një dëshmitar tjetër, Dëshmitari B, e ka parë B [redacted] Be [redacted] me pamje shumë të zbehtë dhe me rrobat gjithë gjak, në Qendrën e Paraburgimit dikur në Korrik 1998. Dëshmitari B i dha B [redacted] Be [redacted] rroba për t'u ndërruar. Rrobat me gjak të B [redacted] u morën nga Dëshmitari B, i cili ia dorëzoi ato hetuesve të Policisë Ndërkombëtare për ekzaminim të ADN-së. Ajo dëshmoi para trupit gjykues se persona vendorë e kishin njoftuar atë se Selim Krasniqi dhe Bedri Zyberaj kishin qënë personat me të cilët duhej të kontaktohej në shtabin e UÇK-së. Dëshmitari B dëshmoi para Gjyqtarit Hetues dhe trupit gjykues, se e kishte parë Bedri Zyberajn disa herë në Qendrën e Paraburgimit gjatë periudhës Qershor-Korrik 1998, kur dëshmitari u përpoq të vizitonte B [redacted] B [redacted]. Kjo ishte hera e fundit që Dëshmitari B e ka parë B [redacted] B [redacted].
25. Më 4 Qershor 1998, Hysen Krasniqi [redacted] u mor nga shtëpia e tij nga ushtarët e UÇK-së Agron Krasniqi, Zaim Bajraktari, Islam Gashi dhe djali i axhës i Islam Gashit. Të nesërmen, Dëshmitarët TT dhe N shkuan në Qendrën e paraburgimit në kërkim të Hysen Krasniqit dhe arritën të bisedojnë me Isuf Gashin, pastaj me Selim Krasniqin, i cili u tha të shkojnë tek Bedri Zyberaj. Dëshmitarët e panë viktimën disa javë pas arrestimit të paligjshëm të tij në një dhomë në Qendrën e Paraburgimit ku ishin të pranishëm një numër ushtarësh të UÇK-së, ndërmjet tyre edhe Selim Krasniqi dhe Islam Gashi.
26. Gjatë hetimit, Dëshmitari TT kujtoi që, kur shkoi dhe bisedoi me Bedri Zyberajn, sipas sugjerimit të Selim Krasniqit, Bedri Zyberaj u tha atyre se duhej të flisnin me Selim Krasniqin, "sepse kjo është kompetencë e tij. Ai është komandant i policisë." Dëshmitari TT deklaroi se Bedri Zyberaj ishte "komisar politik" ndërsa Selim Krasniqi ishte Komandant i Policisë Ushtarake, i cili e mori këtë post nga G [redacted] Paqani pasi që ky i fundit u vra më 18 Korrik 1998.
27. Dëshmitari N vërtetoi thelbësisht deklaratat e Dëshmitarit TT. Më tej ai deklaroi se, kur më në fund e panë viktimën K [redacted] K [redacted] rreth pesë (5) javë pas arrestimit të paligjshëm të tij, ai ishte në gjendje shumë të rëndë. Ai dha deklaratë në polici dhe dëshmoi përpara gjykatësit hetues se i pandehuri Islam Gashi kishte qënë i pranishëm kur ai kishte parë H [redacted] K [redacted]. H [redacted] mbante veshur njëjtat rroba që kishte veshur kur ishte arrestuar në mënyrë të paligjshme. G [redacted] "Rreziku", i tha Dëshmitarit N se ata ishin personat e parë që lejoheshin ta vizitonin të paraburgosurin. Dëshmitarët TT dhe N e panë H [redacted] Krasniqin për herë të fundit pikërisht në Qendrën e Paraburgimit. I pandehuri Selim Krasniqi pranoi përgjatë procedurës që i kujtohej se e kishte parë H [redacted] K [redacted] ndërsa atë po e sillnin në ndërtesën e shkollës së vjetër.
28. Më 7 Qershor 1998, B [redacted] PC [redacted] u arrestua në mënyrë të paligjshme dhe u paraburgos në Qendrën e Paraburgimit. Një ditë para arrestimit të paligjshëm të tij, djali i tij, Munarim Popaj, shkoi në Qendrën e Paraburgimit me Hazer Dinën, për të mësuar nëse emrat e tyre ishin në "listën e zezë". M [redacted] Popaj u paraburgos nga ushtarët e UÇK-së. Ushtarët e UÇK-së i thanë H [redacted] Dinës t'i thoshte H [redacted] Popaj të shkonte në Qendrën e Paraburgimit, me qëllim që të mund të lirohej djali i tij. Prandaj, H [redacted] Popaj shkoi në Qendrën e Paraburgimit ku u paraburgos në mënyrë të paligjshme, ndërsa djalin e tij e liruan.

29. Më 16 Qershor 1998, Dëshmitari Z dhe H [REDACTED] shkuan në Qendrën e Paraburgimit për të vizituar H [REDACTED] P [REDACTED]. Ai arriti të fliste me Zaim Bajraktarin i cili u tha të shkojnë në Shtabin e UÇK-së dhe të kërkojnë Bedri Zyberajn. Bedri Zyberaj u tha atyre të shkojnë tek policia ushtarake dhe të kërkojnë "Rrezikun" (pseudonimi i Gani Paqarizit). Ishte Rreziku ai që i vërtetoi Dëshmitarit Z se H [REDACTED] P [REDACTED] ishte nën ruajtjen e tyre. Ndërsa kishte qënë aty, ai kishte parë H [REDACTED] me duart të lidhura apo të prangosur dhe të pandehurin **Agron Krasniqi** që e ndiqte nga pas. Rreziku i tha Dëshmitarit Z se, nëse mund t'u sillte atyre Nesim Popajn, ata do ta lironin H [REDACTED] P [REDACTED]. Dëshmitari Z nuk e pranoi propozimin e P [REDACTED].
30. Më pas, Dëshmitari Z dhe H [REDACTED] D [REDACTED] shkuan përsëri në Qendrën e Paraburgimit dhe takuan Gani "Rrezik" Paqarizin, **Selim Krasniqin (Çeliku)** dhe një polic tjetër ushtarak. Me ta foli Selim Krasniqi (Çeliku). Dëshmitari Z i tha Selim Krasniqit se nuk mundi ta sillte Nesim Popajn, siç e kishte urdhëruar Rreziku. Selim Krasniqi iu përgjigj: *"Ky kusht qëndron dhe po ta sjellësh atë person, mund të marrësh Hidajn."*
31. Muharrem Popaj arriti të vizitonte dhe të takonte H [REDACTED] P [REDACTED] në një dhomë në Qendrën e Paraburgimit. H [REDACTED] i dha protezën e dhëmbëve M [REDACTED] për ta ndrequr. Pas takimit të shkurtër të tyre, Muharremi doli nga dhoma dhe verejti dhe dëgjoji Bedri Zyberajn duke thënë: *Nuk do ta kisha lejuar Hidajn t'i shihte ata, por do t'i lejoja ata të shihnin Hidajn.* Tre (3) ditë më pas, Dëshmitari Z dhe H [REDACTED] shkuan përsëri në Qendrën e Paraburgimit për të kthyer protezën, por u njoftuan se Hidaj ishte dërguar në Malishevë kur policia serbe kishte bombarduar Drenovcin.
32. Dëshmitari O dëshmoi se ishte arrestuar në mënyrë të paligjshme në Korrik 1998 dhe ishte paraburgosur në mënyrë të paligjshme në një ndërtesë shumë të madhe në Malishevë, ku e kishin rrahur në mënyrë të përsëritur derisa kishte humbur ndjenjat. Kur kishte ardhur në vete, aty ndodheshin tre (3) të burgosur të tjerë, të cilët ishin në gjendje shumë kritike. Ata ishin H [REDACTED] P [REDACTED] njëfarë H [REDACTED] dhe H [REDACTED]. Këta të burgosur i treguan se ishin nga Drenovci dhe se i kishin rrahur shumë here.
33. Më 10 Qershor 1998, M [REDACTED] R [REDACTED] u mor nga jashtë shtëpisë së tij nga tre (3) persona të veshur me uniforma të zeza, dy (2) prej të cilëve ishin identifikuar si Agron Krasniqi dhe Zaim Bajraktari. Të nesërmen, Nezim Rustemi dhe Hazer Rustemi shkuan në shkollën në Fshatin Drenovc ku panë Zaim Bajraktarin. Kur u përballën me Zaim Bajraktarin, ky i fundit u tha se M [REDACTED] e kishin kycur në bodrum dhe se, nëse donin të dinin më shumë për Muratin, ata duhej të flisnin me Bedri Zyberajn. Bedri Zyberaj u ka pohuar atyre se ai ishte personi që përgjigjej për marrjen e Murat Rustemit dhe se ata duhej të bënin atë që ata donin dhe të largoheshin.
34. Gjatë vizitave të tyre në Qendrën e Paraburgimit, M [REDACTED] R [REDACTED] dhe H [REDACTED] Rustemi verejtën Islam Gashin, Agron Krasniqin dhe Zaim Bajraktarin në Qendrën e Paraburgimit, ndërsa Bedri Zyberaj u verejt në një zyrë në shtabin e UÇK-së të vendosur në ndërtesën e kooperativës bujqësore në Fshatin Drenovc. Më tej, Nezir Rustemi dëshmoi se, gjatë njëres prej vizitave të tyre në Qendrën e Paraburgimit, ai

dëgjoji piskama njerëzish, të cilat vinin nga bodrumi që kishte dyer metalikë dhe dritare me grila celiku.

35. Më 2 Korrik 1998, H [REDACTED] T [REDACTED] dhe Z [REDACTED] T [REDACTED] po shkonin në rrugë për të marrë një nuse. Në rrugët Drenovc dhe Paragan, ata u ndaluan në një pikë kontrolli të UÇK-së, të ruajtur nga katër (4) ushtarë të armatosur të UÇK-së. Ata morën dokumentet e tyre të identifikimit dhe u dërguan nga një ushtari në vreshta. Më pas njëri prej ushtarëve të UÇK-së u kthye dhe pyeti kush ishte H [REDACTED] T [REDACTED] H [REDACTED] identifikoi vetveten dhe pas tre (3) orësh mbërriti një veturë "Lada Caravan" dhe ata e morën H [REDACTED] T [REDACTED] Ushtarët e UÇK-së i thanë Z [REDACTED] T [REDACTED] se ai mund ta merrte H [REDACTED] të nesërmen në orën 8:00 të mëngjesit. Megjithatë, Z [REDACTED] T [REDACTED] nuk u kthye nga frika.
36. Një nip i H [REDACTED] [REDACTED] u përpoq ta takonte, por ushtarët e UÇK-së i thanë nipit se ende po e merrnin në pyetje H [REDACTED] dhe atë duhet të vijë ta marrë vëllai i tij Zeneli. Dëshmitari "X" dëshmoi se edhe atë e kishin arrestuar dhe e kishin dërguar në Qendrën e paraburgimit në Drenovc, ku ai kishte parë H [REDACTED] dhe M [REDACTED] R [REDACTED] dhe kishte dëgjuar tek ata i rihnin.
37. Më 13 Korrik 1998, A [REDACTED] B [REDACTED] u rrëmbye në shtëpinë e tij nga shtatë (7) Ushtarë të UÇK-së, të cilët i thanë familjes së Avdiut se vetëm do t'i bënin disa pyetje dhe do ta lironin më vonë. Mëqenëse A [REDACTED] nuk u kthye më, M [REDACTED] B [REDACTED] më pas shkoi në Drenovc ta kërkonte. Atje ai takoi **Bedri Zyberajn**, i cili dëgjoji se ishte "komisari" politik përgjegjës për shtabin e UÇK-së. Bedri Zyberaj i tha atij të shkonte në policinë e ndodhur në ndërtesën e shkollës dhe të kërkonte "Çeliku".
38. Në ndërtesën e shkollës, M [REDACTED] B [REDACTED] takoi një ushtar të UÇK-së me emrin M [REDACTED] B [REDACTED], i cili i tha se i kishte dërguar Avdiut ujë dhe gjëra të tjera të domosdoshme për të cilat kishte nevojë. Ndërsa po bisedonin, kishte mbërritur një person i quajtur "Çeliku". Isuf Berisha i tha Muhamet Berishës se "Çeliku" ishte personi kryesor përgjegjës për policinë ushtarake. Gjithashtu, Isuf Berisha i tregoi atij se emri i vërtetë i Çelikut është **Selim Krasniqi**.
39. M [REDACTED] B [REDACTED] iu afrua Selim Krasniqit dhe e pyeti për vendndodhjen e A [REDACTED] B [REDACTED] Selimi i tregoi M [REDACTED] B [REDACTED] se A [REDACTED] nuk është në Drenovc por në Drenicë por ai Dëshmitari nuk mund të shkonte atje për shkak të kushteve të këqia të rrugës. Dëshmitari dëshmoi se Selimi i pranoi atij se ai (Selimi) ishte përgjegjës për të paraburgosurit.
40. Në të gjithë kohën materiale për këtë Aktakuzë, veçanërisht nga data 28 prill deri në qershor 1998 dhe disa kohë në korrik dhe gusht 1998, **Selim Krasniqi** u stacionua në Shtabin e UÇK-së në Fshatin Drenovc. Nga provat e mbledhura gjatë Hetimeve Gjyqësore, duket se **Selim Krasniqi** mbante një post të lartë ose ishte person me pushtet ose ishte në një post përgjegjës në shtabin e UÇK-së në Fshatin Drenovc dhe/ose Qendrën e Paraburgimit. Kjo tregohet si vijon:

40.1. Dëshmitari TT dëshmoi se Selim Krasniq ishte Komandanti i Policisë Ushtarake, post të cilin e mori nga Gani Paqarizi, pasi ky i fundit u vra më 18 korrik 1998.

40.2. Dëshmitarët që shkuan në Qendrën e Paraburgimit në kërkim të viktimave, nga ushtarët e UÇK-së që ruanin kompleksin u dërguan ose tek Selim Krasniqi ose tek Bedri Zyberaj.

40.3. Pas dështimit për të takuar Hysen Krasniqin në Qendrën e Paraburgimit, Dëshmitarët N dhe TT u lejuan më në fund nga Selim Krasniqi të takojnë Hysenin.

40.4. Kur Dëshmitari M [redacted] shkoi në Fshatin Drenovc për të kërkuar Avni B [redacted], ai pa Bedri Zyberajn të ulur përpara një kompjuteri, dhe dy (2) ushtarë të UÇK-së pranë tij, brenda një shtëpie të vogël që i përkiste kooperativës së vreshtave. Bedri Zyberaj e dërgoi atë tek Selim Krasniqi.

40.5. Kur Dëshmitari TT shkoi në Qendrën e Paraburgimit për të kërkuar Hy [redacted] Krasniqin, Selim Krasniqi e dërgoi tek Bedri Zyberaj. Nga ana tjetër, Bedri e dërgoi përsëri tek Selimi duke thënë: "Kjo është kompetencë e tij. Ai është komandant i policisë." Më tej, kur Dëshmitari TT pati një debat me zë të lartë me Agron Krasniqin gjatë njërës prej vizitave të tij, Selimi iu afrua atyre dhe e urdhëroi Agronin: "Ti shko kryej punën tënde."

40.6. Në Korrik 1998, Dëshmitari U u mor në pyetje katër (4) orë nga Selim Krasniqi. Selimi urdhëroi Agron Krasniqin dhe Zaim Bajraktarin ta rrihnin atë në një dhomë tjetër "ose tregojini atij si duhet të jenë gjërat që tani e tutje." Më tej Dëshmitari U deklaroi se mësoi nga disa ushtarë të UÇK-së se Selim Krasniqi ishte shef i zyrës.

41. Në disa raste, provat tregojnë për pjesëmarrjen konkrete të Selim Krasniqit në rrahjet dhe torturimin e viktimave.

41.1. Më 19 Gusht 1998, djali i Dëshmitarit E u ndalua dhe u arrestua nga policia serbe, e cila e rrahu dhe e paraburgosi për 4 orë para se ta lironte. Dy ditë më pas, djali u mor nga ushtarë të UÇK-së, të cilët e morën në pyetje lidhur me ato që ai i kishte treguar policisë serbe dhe përse e kishin liruuar. Atë e rrahu Selim Krasniqi në ndërtesën e shkollës në Fshatin Drenovc. Kur djali mbërrit në shtëpi, ai i tregoi Dëshmitarit E se ai (Dëshmitari E) duhej të shkonte në shkollë të nesërmen në orën 9:00 të mëngjesit. Dëshmitari E shkoi siç i kishte thënë i biri. Me të mbërritur në ndërtesën e shkollës, Selim Krasniqi e quajti tradhëtar dhe e akuzoi se u kishte dhënë ushqim serbëve. Selim Krasniqi e qëllloi me pëlëmbë kaq fort sa ai u rrëzua nga karrikja.

41.2. Në Maj 1998, Dëshmitari E ishte në një veturë e po shkonte në drejtim të Fshatit Drenovc, kur ata u ndaluan nga një ushtar i UÇK-së. Pas kësaj kishin ardhur

Selim Krasniqi dhe Gani Paqarizi. Kur po dilnin nga vetura, Selim Krasniqi e lidhi dhe e goditi dy herë me qytën e një Kalashnikovi. Atë e dërguan në një ndërtesë prej druri, ku ai vërejti Bedri Zyberajn, pastaj e dërguan në bodrumin e një ndërtese tjetër ku ai u paraburgos në mënyrë të paligjshme për 3 ½ ditë pa ushqim dhe ujë.

41.3. Më 4 Qershor 1998 dhe sërish më apo rreth datës 10 Qershor 1998, Dëshmitari A është paraburgosur në shtabin e UÇK-së dhe është rrahur nga Selim Krasniqi duke përdorur grushtat dhe shkelmat ndaj tij.

42. Prandaj, Selim Krasniqi, duke vepruar në bashkëpunim me të bashkëakuzuarit e tij dhe në zbatim të një ndërmarrjeje të përbashkët kriminale, ishte përgjegjës personalisht dhe pjesëmarrës në arrestimin dhe paraburgimin e paligjshëm të të ndaluarve civilë dhe krijimin dhe zgjatjen e kushteve çnjerëzore në të cilat u mbajtën të ndaluarit civilë. Selim Krasniqi, në bashkëveprim me të bashkëakuzuarit e tij dhe persona të tjerë të paidentifikuar, gjithashtu, mori pjesë në marrjen në pyetje dhe torturimin e të ndaluarve civilë.

43. Në të gjithë kohën materiale për këtë Aktakuzë, veçanërisht nga marsi 1998, Bedri Zyberaj ishte pjesëtar i UÇK-së dhe u stacionua në Shtabin e UÇK-së në Fshatin Drenovc. Nga provat e mbledhura gjatë Hetimeve Gjyqësore, duket se Bedri Zyberaj mbante një post të lartë ose ishte person me pushtet ose ishte në një post përgjegjës në shtabin e UÇK-së në Fshatin Drenovc dhe/ose Qendrën e Paraburgimit. Kjo tregohet si vijon:

43.1. Dëshmitarët TT, Nezim Rustemi dhe Muhamet Berisha dëshmuan se **Bedri Zyberaj** quhej *komisari politik*.

43.2. Dëshmitari Z u dërgua nga Zaim Bajraktari tek Bedri Zyberaj kur ai shkoi në Qendrën e Paraburgimit të kërkonte H [REDACTED] P [REDACTED].

43.3. Kur Muhamet B [REDACTED] K shkoi në Fshatin Drenovc për të kërkuar Avdi B [REDACTED] ai pa Bedri Zyberajn të ulur përpara një kompjuteri, dhe dy (2) ushtarë të UÇK-së pranë tij, brenda një shtëpie të vogël që i përkiste kooperativës së vreshtave. Bedri Zyberaj e dërgoi atë tek Selim Krasniqi.

43.4. Bedri Zyberaj ishte personi që udhëhoqi marrjen në pyetje të Dëshmitarit "E". Pasi u mbajt për tre (3) ditë, Bedri Zyberaj urdhëroi dëshmitarin që të shkonte në shtëpi dhe të mos i tregonte askujt se çfarë kishte ndodhur.

43.5. Kur Nezim R [REDACTED] dhe H [REDACTED] R [REDACTED] shkuan për të kërkuar Murat R [REDACTED], Bedri Zyberaj u pohoi se ai kishte qënë personi që e kishte marrë Muratin megjithëse nuk kishte qënë I pranishëm në momentin e rrëmbimit.

- 43.6. Dëshmitari "D" dëshmoi se Bedri Zyberaj kishte lëshuar një Urdhër për marrjen e një kufome që ishte ngatërruar për H [REDACTED] P [REDACTED] deri në Drenovc e më pas tek stacioni I policisë në Rahovec.
44. Në disa raste, provat tregojnë pjesëmarrjen konkrete të **Bedri Zyberajt** në rrahjen dhe torturimin e viktimave.
- 44.1. Gjatë paraburgimit të paligjshëm të Dëshmitarit E në bodrum, u paraqit Bedri Zyberaj. Bedriu nxorri një armë nga brezi i tij dhe ia drejtoi Dëshmitarit E në gjoks. Isuf Gashi e nxiti Bedriun që ta qëllonte duke i thënë: "*Qëlloje këtë person se është bashkëpunëtor serb dhe nuk e njoh fare.*" Pas asaj që u duk si një kohë pambarim nënshtrimi ndaj torturës mendore dhe ndaj terrorit të egër, Dëshmitari E u lirua përkohësisht kur Bedriu dhe Isufi u larguan nga dhoma. Por marrja e vetes nga ana e tij ishte jetëshkurtër, sepse pak caste më pas, aty brenda hynë 2 persona të cilët e rrahën me shkopinj druri duke e bërë të humbasë ndjenjat.
45. Prandaj, **Bedri Zyberaj**, duke vepruar në bashkëpunim me të bashkëakuzuarit e tij dhe në zbatim të një ndërmarrjeje të përbashkët kriminale, ka marë pjesë në arrestimin dhe paraburgimin e paligjshëm të të ndaluarve civilë dhe krijimin dhe zgjatjen e kushteve çnjerëzore në të cilat u mbajtën të ndaluarit civilë. Gjithashtu, **Bedri Zyberaj**, në bashkëveprim me të bashkëakuzuarit e tij dhe persona të tjerë të paidentifikuar, mori pjesë në marrjen në pyetje dhe torturimin e të ndaluarve civilë.
46. Në të gjithë kohën materiale për këtë Aktakuzë, **Islam Gashi** ishte pjesëtar i policisë ushtarake të UÇK-së në Fshatin Drenovc. Si pjesëtar i policisë ushtarake të UÇK-së, duke vepruar në bashkëpunim me të bashkëakuzuarit e tij dhe persona të tjerë të paidentifikuar, **Islam Gashi** mori pjesë në paraburgimin e paligjshëm, në marrjen në pyetje dhe torturimin e të ndaluarve civilë duke zbatuar urdhra të paligjshëm të të bashkëakuzuarve të tij. Disa dëshmitarë e kanë parë **Islam Gashin** të merrte pjesë në rrëmbime duke vepruar si roje në Qendrën e Paraburgimit.
47. Në një rast, provat tregojnë për një pjesëmarrje aktuale të islam Gashit në rrahjen dhe torturimin e viktimave.
- 47.1. Më 4 Qershor 1998, Dëshmitari "A" është rrahur nga Islam Gashi, që ka përdorur një shkop të mbështjellë me tel rreth tij. Më apo rreth datës 10 Qershor, Dëshmitari "A" është sjellë sërish në shtabin e UÇK-së në Drenovc dhe është rrahur sërish nga Islam Gashi.
48. Në të gjithë kohën materiale të kësaj Aktakuze, Agron Krasniqi ka qënë pjesëtar i UÇK-së në fshatrat Dej dhe Drenovc. Si pjesëtar i UÇK-së, **Agron Krasniqi**, duke vepruar në bashkëkryerje me të tjerë të bashkëakuzuar dhe persona të tjerë të paidentifikuar, ka marë pjesë në arrestime të paligjshme, paraburgime, në marrje në pyetje, torturime dhe rrahje të të ndaluarve civilë. Dëshmitarë të ndryshëm e kanë

përë Islam Gashin të vepronte si roje në Qendrën e Paraburgimit, ndërmjet të tjerëve, Agron Krasniqi e ka parë drejtpërdrejt, që ka marrë pjesë në sa vijon:

48.1. Më 4 Qershor 1998, H [REDACTED] K [REDACTED] është rrëmbyer nga shtëpia e tij nga Agron Krasniqi, Zaim Bajraktari, Islam Gashi dhe nga një person tjetër. Rrëmbimi është dëshmuar nga dëshmitarët anonimë N dhe TT. Agron Krasniqi dhe Islam Gashi janë parë gjithashtu nga Dëshmitari Z në Qendrën e Paraburgimit kur dëshmitari kishte shkuar atje për të kërkuar H [REDACTED] T [REDACTED]

48.2. Më 10 Qershor 1998, M [REDACTED] R [REDACTED] është rrëmbyer në oborrin e tij nga Agron Krasniqi. Rrëmbimi është dëshmuar nga N [REDACTED] R [REDACTED] dhe I [REDACTED] R [REDACTED]

49. Në një rast, provat tregojnë edhe për një pjesëmarrje aktuale të Agron Krasniqit në rrahjen dhe torturimin e viktimave.

49.1. Më 16 Qershor 1998, Dëshmitari U është rrëmbyer nga Agron Krasniqi dhe Zaim Bajraktari dhe është sjellë në shtabin e fshatit Drenovc ku është marrë në pyetje nga Selim Krasniqi. Selim Krasniqi ka urdhëruar Agron Krasniqin dhe Zaim Bajraktarin që të rihnin Dëshmitarin U. Duke përdorur një shkop, Agron Krasniqi, bashkë me Zaim Bajraktarin, kanë rrahur Dëshmitarin U në gjithë trupin për rreth një gjysëm ore.

Deklarata e Selim Krasniqit:

50. Në deklaratën e tij dhënë në polici, Selim Krasniqi deklaroi se ishte kyçur në UÇK në fillim të majit 1997. Ai ishte në Drenovc të Zatriqit nga 28 prilli 1998 deri në qershor 1998, por qëndrimi i tij nuk ishte i vazhdueshëm. Në atë kohë, Xhem "Gjermani" Gashi ishte komandant i UÇK-së në Drenovc në Zatriq, ndërsa Gani Paqarizi ishte shef i policisë ushtarake. Fillimisht shtabi i UÇK-së në Drenovc ndodhej në shtëpi private por më pas u bart në një ndërtesë bujqësore të ndodhur jashtë qendrës së Drenovcit. Ai mohoi të ketë dijeni për ekzistencën e qendrës së paraburgimit në Drenovc, por deklaroi se aty kishte disa zyra ku u mbajtën disa njerëz. Këto zyra ndodheshin në ndërtesën e një shkolle rreth 500 metra larg shtabit të UÇK-së. Gani Paqarizi e kishte zyrën në të njëjtën ndërtesë. Ai deklaroi se vetëm Gani Paqarizi kishte të drejtë të dërgonte njerëz në këtë ndërtesë. Ai pretendon se një herë Gani Paqarizi i kishte thënë se ai (Ganiu) kishte sjellë në ndërtesë shqiptarë kosovarë të cilët dyshohej se ishin bashkëpunëtorë të Forcave Serbe dhe se disa prej tyre ishin kapur në flagrancë.

51. Më tej Selim Krasniqi deklaroi se në tre a katër raste kur kishte shkuar tek zyra e Gani Paqarizit, ai kishte parë Ganiun duke marrë në pyetje disa njerëz. Ai nuk i njohte njerëzit që po merreshin në pyetje dhe nuk kishte parë asgjë të pazakontë me mënyrën se si Gani Paqarizi po e zhvillonte marrjen në pyetje.

52. Po kështu, Selim Krasniqi deklaroi se ishte një ushtar i thjeshtë kur ishte në Fshatin Drenovc në Zatriq dhe se nuk kishte ndonjë detyrë, as post të caktuar. Megjithatë, ai pranoi se ishte përfshirë në disiplinimin e ushtarëve dhe se Komandant Gashi (Xhemajl "Gjermani" Gashi) ishte eprori i tij.
53. Kur u pyet për emrat konkretë të viktimave të cekura më lart, Selim Krasniqi pranoi se mbante mend emrin e Shtetësi Shtetësi sepse Gani Paqarizi ia kishte përmendur këtë emër atij, si bashkëpunotor. Gjithashtu ai ka thënë policisë që një burrë me mbiemrin F ishte marrë në pyetje nga Gani Paqarizi. Sa për H K ai kujton ta ketë takuar H një herë jashtë oborrit të shkollës, ku Gani Paqarizi kishte një zyrë. Ai beson se edhe H ishte marrë në pyetje nga Gani Paqarizi, sepse kjo ishte e vetmja arsye përse një person do të shkonte në zyrën e Paqarizit. Selim Krasniqi mban mend edhe emrin e Mu R. Ai kishte dëgjuar se vëllai i Mu, H R ishte bashkëpunëtor i Serbëve. Përsa u përket viktimave të tjera, domethënë, F T A B dhe B B ai mohoi të kishte dijeni apo ndonjë informatë për ta.
54. Selim Krasniqi dha të njëjtën deklaratë para Gjyqtarit Hetues dhe trupit gjykues. Në mbështetje të provës së tij, Selim Krasniqi paraqiti dëshmitarë të cilët dëshmuan se e kishin parë atë në Tiranë, Shqipëri, dikur në Korrik deri në Gusht 1998.

Deklarata e Bedri Zyberajt:

55. Në deklaratën e tij para hetuesve të policisë, Bedri Zyberaj pohoi se ishte kyçur në UÇK rreth marsit të vitit 1998, me qëllim që të ndihmonte njerëzit. Detyra kryesore e tij ishte të ndihmonte në shpërndarjen e ushqimit dhe përhapjen e informacionit. Ai pretendon se nuk ka veshur kurrë uniformë ushtarake dhe nuk kishte ndonjë gradë konkrete. Ai pranon se e ka njohur Selim Krasniqin që në qershor 1998 kur ky i fundit kishte filluar të punonte në shtabin e UÇK-së në fshatin Drenovc. Bedri Zyberaj pranoi se kishte dëgjuar për praninë e një qendre paraburgimi në Drenovc dhe se ajo ishte synuar për ushtarët e UÇK-së që silleshin keq. Megjithatë, ai pretendon se nuk ka shkuar asnjëherë atje dhe nuk e njihnte komandantin apo drejtuesin e qendrës së paraburgimit. Gjatë hetimeve gjyqësore dhe gjykimit kryesor, ai zgjodhi të mos jepte deklaratë. Në vend të kësaj, ai paraqiti dëshmitarë të cilët dëshmuan lidhur me karakterin e tij, të cilët deklaruan se gjatë periudhës në fjalë Bedri Zyberaj ishte përfshirë në punë bamirësie në administrimin e një depoje ku merreshin, magazinoheshin dhe u shpërndaheshin fshatarëve ndihma humanitare.

Deklarata e Islam Gashit:

56. Islam Gashi dëshmoi përpara gjykatësit hetues dhe trupit gjykues se u kyç në UÇK më 26 Prill 1998. Ai u plagos rëndë më 27 Maj 1998, gjë që kërkoi që ai të shtrohej në spital për më shumë se një (1) muaj. Për shkak të lëndimeve të tij, ai mundi të

kyçe përsëri në UÇK vetëm në Janar 1999. Po kështu, ai deklaroi se edhe babai i tij Isuf Gashi ishte plagosur rëndë më 18 Korrik 1998. Islam Gashi e mohoi që në Drenovc të kishte patur shtab të UÇK-së dhe Qendër Paraburgimi. Ai paraqiti një numër dëshmitarësh që pohuan se ai ishte I plagosur.

Deklarata e Agron Krasniqit

57. Agron Krasniqi deklaroi përpara trupit gjykues se ai I ishte bashkuar UÇK-së pas kthimit të tij në fshatin Dej më 21 Qershor 1998. Ai mohoi të njihete ndonjërin prej të pandehurve të tjerë apo të kishte ndonjë lidhje me UÇK-në nga fshati Drenovc. Ai nuk kishte pasur ndonjë funksion të veçantë dhe asnjëherë nuk kishte shërbyer jashtë nga fshati I tij. Ai paraqiti një dëshmitar që konfirmoi se ai ishte kthyer në fshatin e tij nga studimet në Prishtinë në Qershor 1998 dhe se kishte udhëtuar për në Shqipëri në fund të Qershorit 1998, ku kishte qëndruar deri në fund të Korrikut 1998.

PËRSHKRIMI DHE EMËRTIMET LIGJORE TË VEPRAVE PENALE **(Sipas Neneve 305 (1)[3] dhe 305 (1)[4] të KPPK-së)**

58. Në përshkrimin e emërtimeve ligjore të veprave penale, çdo akuzë për krime lufte paraprihet nga citimi i një a disa prej krimeve konkrete që mund të përfshihen brenda tij dhe që do të përbënin vepra të veçanta në bazë të Kodit Penal të Kosovës, lidhur me Kodin Penal të Jugosllavisë. Gjithashtu përmendet Neni korrespondues sipas Kodit të Përkohshëm Penal të Kosovës (KPPK) për ti mundësuar gjykatës që të përcaktohet në lidhje me ligjin më të favorshëm.

AKUZA 1

59. Në një datë ndërmjet 1 Majit 1998 dhe 31 Gushtit 1998, **SELIM KRASNIQI**, në bashkëpunim me dhe I ndihmuar nga persona të tjerë, duke vepruar në përputhje me një plan të përbashkët kriminal për të paraburgosur në mënyrë të paligjshme Shqiptarë civilë të Kosovës, ka marrë pjesë në arrestimin dhe paraburgimin e paligjshëm të civilëve Shqiptarë të Kosovës që dyshoheshin se bashkëpunonin me Serbët si dhe I ka mbajtur këta civilë në një vendndodhje që gjendej në fshatin Drenovc, ku ata janë paraburgosur duke u mbajtur në kushte çnjerëzore, pas asnjë qasje ndaj një gjykimi të drejtë si dhe ku I janë nënshtruar rrahjeve dhe torturimeve, kështu që ai u ka shkaktuar atyre vuajtje dhe dhunim të shëndetit të tyre. Midis këtyre civilëve të arrestuar, të paraburgosur në mënyrë të paligjshme dhe të rrahur kanë qënë: Sh [redacted] Sh [redacted] Be [redacted] Be [redacted], H [redacted] I [redacted] M [redacted] Rru [redacted], H [redacted] Ta [redacted], A [redacted] B [redacted] si dhe Dëshmitarët "A", "E", "U", "W" dhe "X".

60. Duke marrë pjesë në veprimet e mësipërme, që arrijnë deri tek vendosja dhe kryerja e trajtimit çnjerëzor të qytetarëve Shqiptarë të Kosovës, SELIM KRASNIQI ka marrë mbi vehte përgjegjësi personale për krimin e luftës të trajtimit çnjerëzor dhe shkaktimit të vuajtjes së madhe apo dhunimit të shëndetit trupor të të paraburgosurve civilë dhe kjo është bërë përmes zbatimit të masave të frikësimit dhe terrorit, në shtet të Nenit 142 të Kodit Penal të Jugosllavisë, ndërlidhur me Nenin 22, 24, 26 dhe 30 të Kodit Penal të Jugosllavisë (që korrespondon me Nenin 118, Par. 1 dhe Par. 2, nën-paragrafët 2, 3, 6 dhe 7 të Kodit të Përkohshëm Penal të Kosovës – KPPK, bashkë me Nenin 120, Par. 1 dhe Par. 2, Nën-paragrafët 1 dhe 2 të KPPK, ndërlidhur me Nenin 23, 25, 26 dhe 31 të KPPK.

AKUZA 2

61. Në një datë ndërmjet 2 Qershorit 1998 dhe 31 Gushtit 1998, **BEDRI ZYBERAJ**, në bashkëpunim me dhe I ndihmuar nga persona të tjerë, duke vepruar në përputhje me një plan të përbashkët kriminal për të paraburgosur në mënyrë të paligjshme Shqiptarë civilë të Kosovës, ka marrë pjesë në arrestimin dhe paraburgimin e paligjshëm të civilëve Shqiptarë të Kosovës që dyshoheshin se bashkëpunonin me Serbët si dhe I ka mbajtur këta civilë në një vendndodhje që gjendej në fshatin Drenovc, ku ata janë paraburgosur duke u mbajtur në kushte çnjerëzore, pas asnjë qasje ndaj një gjykimi të drejtë si dhe ku I janë nënshtruar rrahjeve dhe torturimeve, kështu që ai u ka shkaktuar atyre vuajtje dhe dhunim të shëndetit të tyre. Midis këtyre civilëve të arrestuar, të paraburgosur në mënyrë të paligjshme dhe të rrahur kanë qënë: SH [REDACTED] SH [REDACTED] B [REDACTED] B [REDACTED] H [REDACTED] P [REDACTED] M [REDACTED] R [REDACTED], H [REDACTED] T [REDACTED] Avdi B [REDACTED] si dhe Dëshmitarët "A", "E", "U", "W" dhe "X".
62. Duke marrë pjesë në veprimet e mësipërme, që arrijnë deri tek vendosja dhe kryerja e trajtimit çnjerëzor të qytetarëve Shqiptarë të Kosovës, **BEDRI ZYBERAJ** ka marrë mbi vehte përgjegjësi personale për krimin e luftës të trajtimit çnjerëzor dhe shkaktimit të vuajtjes së madhe apo dhunimit të shëndetit trupor të të paraburgosurve civilë dhe kjo është bërë përmes zbatimit të masave të frikësimit dhe terrorit, në shtet të Nenit 142 të Kodit Penal të Jugosllavisë, ndërlidhur me Nenin 22, 24, 26 dhe 30 të Kodit Penal të Jugosllavisë (që korrespondon me Nenin 118, Par. 1 dhe Par. 2, nën-paragrafët 2, 3, 6 dhe 7 të Kodit të Përkohshëm Penal të Kosovës – KPPK, bashkë me Nenin 120, Par. 1 dhe Par. 2, Nën-paragrafët 1 dhe 2 të KPPK, ndërlidhur me Nenin 23, 25, 26 dhe 31 të KPPK.

AKUZA 3

63. Në një datë ndërmjet 2 Qershorit 1998 dhe 31 Gushtit 1998, **ISLAM GASHI**, në bashkëpunim me dhe I ndihmuar nga persona të tjerë, duke vepruar në përputhje me

një plan të përbashkët kriminal për të paraburgosur në mënyrë të paligjshme Shqiptarë civilë të Kosovës, ka marë pjesë në arrestimin dhe paraburgimin e paligjshëm të civilëve Shqiptarë të Kosovës që dyshoheshin se bashkëpunonin me Serbët si dhe I ka mbajtur këta civilë në një vendndodhje që gjendej në fshatin Drenovc, ku ata janë paraburgosur duke u mbajtur në kushte çnjerëzore, pas asnjë qasje ndaj një gjykimi të drejtë si dhe ku I janë nënshtruar rrahjeve dhe torturimeve, kështu që ai u ka shkaktuar atyre vuajtje dhe dhunim të shëndetit të tyre. Midis këtyre civilëve të arrestuar, të paraburgosur në mënyrë të paligjshme dhe të rrahur kanë qënë: Sh [redacted], Sh [redacted], B [redacted] B [redacted], H [redacted] P [redacted] M [redacted] R [redacted] H [redacted] T [redacted], Avdi [redacted] si dhe Dëshmitarët "A", "E", "U", "W" dhe "X". *H. M. Krasniqi*

64. Duke marë pjesë në veprimet e mësipërme, që arrijnë deri tek vendosja dhe kryerja e trajtimit çnjerëzor të qytetarëve Shqiptarë të Kosovës, **ISLAM GASHI** ka marë mbi vehte përgjegjësi personale për krimin e luftës të trajtimit çnjerëzor dhe shkaktimit të vuajtjes së madhe apo dhunimit të shëndetit trupor të të paraburgosurve civilë dhe kjo është bërë përmes zbatimit të masave të frikësimit dhe terrorit, në shtet të Nenit 142 të Kodit Penal të Jugosllavisë, ndërlidhur me Nenin 22, 24, 26 dhe 30 të Kodit Penal të Jugosllavisë (që korrespondon me Nenin 118, Par. 1 dhe Par. 2, nën-paragrafët 2, 3, 6 dhe 7 të Kodit të Përkohshëm Penal të Kosovës – KPPK, bashkë me Nenin 120, Par. 1 dhe Par. 2, Nën-paragrafët 1 dhe 2 të KPPK, ndërlidhur me Nenin 23, 25, 26 dhe 31 të KPPK

AKUZA 4

65. Në një datë ndërmjet 2 Qershorit 1998 dhe 31 Gushtit 1998, **AGRON KRASNIQI**, në bashkëpunim me dhe I ndihmuar nga persona të tjerë, duke vepruar në përputhje me një plan të përbashkët kriminal për të paraburgosur në mënyrë të paligjshme Shqiptarë civilë të Kosovës, ka marë pjesë në arrestimin dhe paraburgimin e paligjshëm të civilëve Shqiptarë të Kosovës që dyshoheshin se bashkëpunonin me Serbët si dhe I ka mbajtur këta civilë në një vendndodhje që gjendej në fshatin Drenovc, ku ata janë paraburgosur duke u mbajtur në kushte çnjerëzore, pas asnjë qasje ndaj një gjykimi të drejtë si dhe ku I janë nënshtruar rrahjeve dhe torturimeve, kështu që ai u ka shkaktuar atyre vuajtje dhe dhunim të shëndetit të tyre. Midis këtyre civilëve të arrestuar, të paraburgosur në mënyrë të paligjshme dhe të rrahur kanë qënë: Sh [redacted], Sh [redacted], B [redacted] B [redacted], H [redacted] P [redacted] M [redacted] R [redacted] H [redacted] T [redacted], A [redacted] B [redacted] si dhe Dëshmitarët "A", "E", "U", "W" dhe "X".
66. Duke marë pjesë në veprimet e mësipërme, që arrijnë deri tek vendosja dhe kryerja e trajtimit çnjerëzor të qytetarëve Shqiptarë të Kosovës, **AGRON KRASNIQI** ka marë mbi vehte përgjegjësi personale për krimin e luftës të trajtimit çnjerëzor dhe shkaktimit të vuajtjes së madhe apo dhunimit të shëndetit trupor të të paraburgosurve civilë dhe kjo është bërë përmes zbatimit të masave të frikësimit dhe terrorit, në shtet të Nenit 142 të Kodit Penal të Jugosllavisë, ndërlidhur me Nenin 22, 24, 26 dhe 30 të Kodit Penal të Jugosllavisë (që korrespondon me Nenin 118, Par. 1 dhe Par. 2, nën-paragrafët 2, 3, 6 dhe 7 të Kodit të Përkohshëm Penal të

Kosovës – KPPK, bashkë me Nenin 120, Par. 1 dhe Par. 2, Nën-paragrafët 1 dhe 2 të KPPK, ndërlidhur me Nenet 23, 25, 26 dhe 31 të KPPK

ARSYETIM

67. Provat e mbledhura gjatë hetimeve policore dhe hetimeve gjyqësore mbështesin akuzat se të bashkëakuzuarit shkelën ligjin në mënyrën e përshkruar më lart. Provat e mbledhura deri më sot nuk mbështesin ndonjë mbrojtje ligjore ndaj akuzave.
68. Qëndrimi i të nënshkruarit është se mbrojtjet e bëra nga të bashkëakuzuarit në paragrafët 50 deri në 58, që në përgjithësi janë mohime, nuk mund t'i hedhin poshtë dëshmitë dhe identifikimin e bërë nga dëshmitarët.

PROPOZIM PËR SHQYRTIMIN KRYESOR (Sipas Nenit 305 (1)[6] të KPPK-së)

Prokurori Publik Ndërkombëtar propozon caktimin dhe mbajtjen e shqyrtimit kryesor për këtë lëndë.

REKOMANDIM LIDHUR ME PROVAT DHË DËSHMITARËT (Sipas Nenit 305 (1)[7] të KPPK-së)

Prokurori Publik Ndërkombëtar kërkon:

A. Që të thirren për të marrë pjesë këta persona:

Prokurori Publik Ndërkombëtar e Prizrenit
Të bashkëakuzuarit
Mbrojtësit e të bashkëakuzuarve

Si dhe këta dëshmitarë:

1. Dëshmitari A c/o Hetues i CCIU-t Amrendra Sengar
2. Dëshmitari B -//-
3. Dëshmitari C -//-
4. Dëshmitari E -//-
5. Dëshmitari F -//-
6. Dëshmitari H -//-
7. Dëshmitari I -//-
8. Dëshmitari K -//-
9. Dëshmitari N -//-
10. Dëshmitari O -//-
11. Dëshmitari P -//-

12. Dëshmitari U	--/
13. Dëshmitari E	--/
14. Dëshmitari X	--/
15. Dëshmitari Z	--/
16. Dëshmitari TT	--/
17. R. [REDACTED] B. [REDACTED]	
18. E. [REDACTED] E. [REDACTED]	
19. S. [REDACTED] K. [REDACTED]	
20. M. [REDACTED] a Sh. [REDACTED]	

B. Që gjykata të lexojë dhe të shqyrtojë dokumentat dhe provat sipas listës së përgatitur nga trupi gjykues gjatë gjykimit kryesor

D. I nënshkruari Prokuror Ndërkombëtar rezervon të drejtën që gjatë shqyrtimit kryesor të propozojë çështje të tjera të cilat i mendon të përshtatshme.

KËRKESA PËR PARABURGIMIN E TË PANDEHURVE (Sipas Nenit 281 të KPPPK-së)

Në bazë të Nenit 281 të KPPPK-së, PARABURGIMI I TË AKUZUARVE , SELIM KRASNIQI, BEDRI ZYBERAJ, ISLAM GASHI dhe AGRON KRASNIQI propozohet për arsyet që parashtrohen në Nenin 281 (1), Pika 1 dhe Nenin 281 (1), Pika 2, paragrafët (i), (ii) dhe (iii) të KPPPK-së.

Në lidhje me Nenin 281 (1), Pika 1, në pritje të paraqitjes së dëshmimeve nga dëshmitarët e mbrojtjes, prokuroria për momentin është e mendimit se ekziston dyshimi I bazuar për të besuar se të gjithë të pandehurit kanë kryer veprat penale që përshkruhen në aktakuzë, dhe kjo gjë demonstron me faktet e mbledhura deri tani. Të gjithë të pandehurit janë të implikuar në një apo më shumë vepra penale me të cila ngarkohen përmes njëres apo tjetres mënyrë veprimi që supozohet.

Në lidhje me Nenin 281 (2) (i) të KPPPK-së, prokuroria vazhdon të sigurojë trupin gjykues se meqë të akuzuarit ballafaqohen me akuza të rënda për të cilat parashikohen ndëshkime të ashpra, kjo gjë do ti shtyjë ata që të mundohen ti ikin juridiksionit të gjykatës, një veprim ky që do të mund të lehtësohej edhe nga njohjet e afërta që të pandehurit kanë për terrenet lehtësisht të kalueshme kufitare si dhe nga mbështetja e gjithanëshme tek e cila ata mund të shpresojnë apo ti drejtohen. Rreziku I arratisjes ka qënë object shqyrtimi edhe më herët në vendime të mëparshme të trupit gjykues dhe të Gjykatës Supreme të Kosovës dhe nuk është e nevojshme që të zgjatemi me argumentime të tjera në këtë pikë.

Në lidhje me Nenin 281 (2), (ii) të KPPPK-së, edhe pse dëshmitarët e mbrojtjes dhe ata të akuzës janë dëgjuar që të gjithë, prokuroria sugjeron fuqimisht se mbrojtja e dëshmitarëve është themelore jo vetëm përpara dhe gjatë gjykimit por se është edhe më e domosdoshme për të siguruar jetën dhe mirëqënien e dëshmitarëve pasi ata kanë dhënë dëshmitë e tyre. Gjykata luan një rol themelor në sigurimin e vazhdimin të mbrojtjes së dëshmitarëve nga kërcënimet dhe

frikësimi jo vetëm përpara dhe gjatë gjykimit por gjithashtu edhe pasi janë dhënë dëshmitë dhe kjo është pohuar shprehimisht edhe nga Gjykata Supreme e Kosovës në shumë raste si një detyrim I vazhdueshëm që duhet të mbetet në veprim nga fillimi I procedurës e deri në momentin e shpalljes së aktgjykimit final.

Sipas mendimit të Prokurorit të nënshkruar, vazhdon të ekzistojë dhe të manifestohet një rrezik eminent ndaj sigurisë së atyre dëshmitarëve dhe/apo ndaj pjesëtarëve të familjeve të tyre, gjë që duket se nuk do të zbutet për shkakun se dëshmitë e tyre tashmë janë dhënë dhe gjëndja është përkeqësuar sepse ata kanë dëshmuar kështu që mendojmë se në këtë rast duhet të zbatohet neni 281 (2), (ii) I KPPPK-së.

Në lidhje me Nenin 281 (2), (iii) të KPPPK-së, në rast se të pandehurit do të lirohëshin, ende ekziston mundësia që të pandehurit të përpiqen për të zbuluar vendndodhjen e dëshmitarëve që kanë dhënë dëshmitë e tyre duke kërkuar shpëtim përmes kryerjes së akteve të ngjashme me ato që nënvizojnë veprat e krimeve të luftës. Për këtë arsye është në interes të viktimave dhe të dëshmitarëve si dhe për qëllime të minimizimit të ankthit të viktimave dhe dëshmitarëve që të pandehurit të vazhdojnë të mbeten në paraburgim, dhe, për këtë arsye, prokuroria është e mendimit se duhet të zbatohen dispozitat nga Neni 281 (2), (iii) të KPPPK-së.

Në përputhje me nenin 281 të KPPPK-së, propozohet PARABURGIMI I të AKUZUARVE për këto arsye.

Prokurori Publik Ndërkombëtar beson se masat e tjera të parashikuara në Nenin 268, Paragrafi 1, të KPPPK-së do të ishin të pamjaftueshme për të siguruar praninë e të akuzuarve, për të parandaluar përsëritjen e veprave dhe për të garantuar kryerjen me sukses të procedurës.

Prandaj, Prokurori Publik Ndërkombëtar propozon që këta katër të pandehur të mbeten në paraburgim deri në përfundim të të gjithë procedurës penale.

Mbështetur në sa më lart, për Akuzën është e qartë se veprimet e të bashkëakuzuarve përfshijnë të gjitha cilësimet themelore të veprave penale që u vihen në barrë, prandaj kjo Aktakuzë është e arsyetuar, e vërtetuar dhe e mbështetur në ligj.

